

indlade sig paa at benytte Loven af 2den Mai 1855. Naar de nu kun gaae hver 2den Dag i Skole og saa forsømme en Dag tillige, saa have de kun 2 Skoledage, og naar saa Ferien kommer til, hvad skal der saa kunne læres. Naar de derimod gaae 4 Dage i Skole, og de, som ere i ældste Klasse, ere saa vidt, at de skulle til Confirmation og som Følge deraf have 2 Dage om Ugen til Confirmationsundervisning, saa vide baade Forældre og Børn, at i den Tid have de med disse Sager at bestille, og de maae see at indrette deres Tid og Leilighed derefter. Det er dette, jeg har havt for Øie, da jeg tillod mig at indbringe dette Lovforslag. Foraa vidt det tillige taler om at give Sogneforstanderskaberne, naar det ikke var mod Forældrenes og Skolelærernes Ønsker, Tilladelse til at lade Sommerkolegangen begynde om Morgenen Kl. 6, da har jeg kun tilføjet det alene af den Grund, at § 2 i Loven af 2den Mai 1855 baade handler om øverste og nederste Klasse; det var af den Grund, jeg meente, at man skulde tage en Bestemmelse med derom. Den ærede sidste Taler sagde, at det var ogsaa en Erfaring, han havde gjort, at Sommerkolegangen paa enkelte Steder begyndte Kl. 6 om Morgenen; jeg har ogsaa selv seet det, og jeg mener, at det var bedre, naar det forøvrigt kunde ske uden Uleilighed, at det, naar Lovforslaget var gaaet igennem, blev en lovlig Frihed. Forøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at det, som det i Hovedsagen kommer an paa ved dette Lovforslag, det er at give Sogneforstanderskaberne en udvidet Myndighed, og jeg troer rigtignok, at dersom der skal komme noget Rigtigt ud af vor folkelige Frihed, da er det nødvendigt, at der indrømmes de Mænd, som have med disse Forhold at gjøre i de forskellige Egne og Strøg i Landet, en noget større Raadighed og Myndighed, end de hidtil have havt. Meningen af Lovforslaget er jo aldeles ikke, at dersom Sogneforstanderskaberne vare af den Anskuelse, at det var bedre, at Børnene begyndte Vinterkolegangen den 1ste October, saa skulle de dog først begynde den den 1ste November; thi det er jo i selve Loven af 2den Mai 1855 forbeholdt Sogneforstanderskaberne at lade det blive ved Bestemmelserne i den

gamle Lov; men jeg troer rigtignok, at dersom man virkelig vil, at vor Grundlov i sit Væsen skal komme til at faae nogen sand Indflydelse paa Folket, da maa man mere og mere indrømme Sogneforstanderskaberne Frihed til at røre og bevæge sig.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan dog ikke see rettere, end at de Bemærkninger, der bleve gjorte af den ærede Rigsdagsmænd for Odense Amts 3die Valgkreds (C. C. Møller), vare vel begrundede. Det maa vistnok siges at være betænkeligt at gjøre Forandring i en Lov, der er saa ung som den, hvorom der her er Spørgsmaal, hvormed jeg dog ikke har sagt, at det skulde være urigtigt under alle Omstændigheder at gjøre sige Forandringer; men vist er det, at der dertil maatte findes særdeles paatrængende Grunde, og saadanne forekomme mig ikke at være tilfede med Hensyn til det nu foreliggende Lovudkast. Det er meget vel muligt, at der paa nogle Steder kan være Duffe om en saadan endnu mere udvidet Fritagelse om Sommeren, men det turde være et Spørgsmaal, om der da ikke, foraa vidt en saadan Udvidelse af Fritagelsen skulde findes tilraadelig, med det Samme maatte være Spørgsmaal om en Udvidelse af Skolegangen for Klassen i den Tid, den besøgte Stolen. Det er aadensbart, at de to Momenter hænge og maae hænge noie sammen. Det er derfor ogsaa en Selvefølge, at jeg som Minister ikke er istand til at tiltræde et saadant Lovforslag, forinden der har været Leilighed for mig til noiere at undersøge og overveie, hvorvidt det vil være rigtigt at slaae ind paa en saadan Vej, der tilsigter en Forandring i Loven af 2den Mai 1855; men der har hidtil endnu ikke for mig været nogen Anledning til at bringe dette Spørgsmaal paa Bane. Det er fremhævet af den ærede Forslagsstiller, at han har Erfaringen for sig — og jeg tvivler ikke paa, at han har havt Leilighed til at gjøre nogen Erfaring i saa Henseende — men det er dog ogsaa en Selvefølge, at forinden der fra Ministeriets Side kan være Opfordring til at gaae ind paa en saadan Forandring i den bestaaende Lovgivning, maa der have været Leilighed til